

1,000,000

30.000

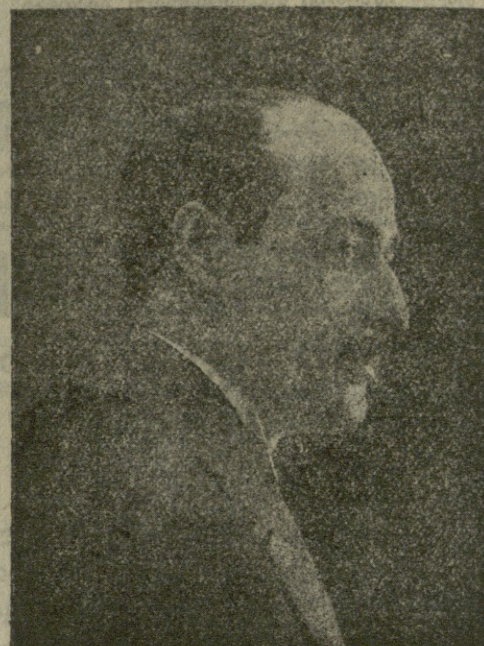
14-1

მოკლე. 23 მაისი, უკრაინის ს. ს. რესპუბლიკის სახალხო კომისართა საბჭოს თავმჯდომარე მრავალრიცხოვანი შევიცარიის ფედერალური საბჭოს პოლიტიკური დეპარტამენტის უფროსს გაუგზავნა ნოტა რომელშიც ნათქვამია: „უკრაინის მთავრობა უერთდება ამხ. ვოროსკის მოცულის გამო რუსეთის მიერ გაგზავნილ ნოტას და დარწმუნებულია, რომ შევიცარიის მთავრობა მიიღებს საერთაშორისო უფლებების მიერ ნაკარგახეფ ყველა ზომებს უკრაინის საფრთხიდან დასაცავად“. უკრაინის მთავრობა აღნიშნავს იმ მიმე შედეგებს, რომელზე შეიძლება იმეცეს იმ სახელმწიფოების დიპლომატიური წარმომადგენლებისადმი უთანასწორო მოპყრობას, რომელთა რეალური უფლება ძლიერ სახელმწიფოთა კოალიციის შიშის ქვეშ იმყოფება, რომელ მდგომარეობაშიც შეიძლება ჩაყარდეს აგრეთვე შევიცარიის იტის რა ყველა სი ღონისძიებანი, რომელსაც შევიცარიის მოქალაქეთა მრავალრიცხოვანი ჯგუფები ხმარობენ ს. ს. რ. კავშირთან ნორმალური დაკავშირებული დასადგენად, უკრაინის მთავრობა ამხ. ვოროსკის მოცულაში ხედავს ამ მუშაობის ჩამლის განზარაზებებს.

ბერლინი. 25 მაისი. საფრანგეთის მრეწველთა
ერთნაირი „იუზინი“ სწერს, რომ ჰუნდარტს გაეცა-

2.900.000 მან., ტელარში — 2.900.000
ნა, ჩეი — 2.900.000 მან., ოსმალური ქაოლოს
ნა — 1.850.000 მან., ფრანკი — 185 ათასი, იტა

აპრილი



იგი განახლების გზაზე არ შედგა. ამ მხრივ ყველაზე უფრო აქტიურად, ყველაზე უფრო ენერგიულად და თავდადებით აწარმოებს მუშაობას აკაკი ფალავა.

დღეს, რუსთველის თეატრში რეჟისორ აკაკი ფალავას ბენეფისია. ჩვენ ბევრი ლაპარაკი არ დავგვირდებოდა იმის შესახებ თუ რამდენად ძვირფასია ჩვენი სცენისათვის ისეთი კულტურული ძალა, სასცენო ხელოვნების მკონდნი, როგორიც არის რეჟისორი აკაკი ფალავა.

უმთავრესად აღსანიშნავია ის გარემოება რომ აკაკი ფალავა თავდადებული, ერთეული და უნაგარო გუშავია ჩვენი თეატრის აკაკი ფალავას მოღვაწეობა არ განისაზღვრება არსებული არტისტიული ძალების მაქსიმალური გამოყენებით და სცენაზე მიმდინარე მუშაობის წარმოებით. იგი სერიოზული ნაბიჯებით მიდის ჩვენი თეატრის აღორძინების საქმეში.

ძველი სკოლის და სრულიად სკოლის მოკლებული მსახიობნი დღეს ვერ აკმაყოფილებს ჩვენი საზოგადოების მოთხოვნილებას. ჩვენ ძველ თეატრს უმკველად გაასწრო ჩვენი ცხოვრებამ და თეატრი დაიღუპება თუ იგი განახლების გზაზე არ შედგა.

ამ მხრივ ყველაზე უფრო აქტიურად, ყველაზე უფრო ენერგიულად და თავდადებით აწარმოებს მუშაობას აკაკი ფალავა. დრამატული სტუდიის დაარსების ინიციატივა, რომელშიც უნდა მოგვეცეს განახლებული თეატრის ქურუმნი, ეკუთვნის აკაკი ფალავას. ცხადია მართალია პიროვნების ხელი ვერ შეძლებს ამ დიდი საქმის დასრულებას, ამ მხრივ აკაკი ფალავას მიერ დაწყებული საქმეს ესაყვირობა დიდი მორალური და მატერიალური დახმარება ჩვენი საზოგადოებისა და ხელისუფლებისაგან.

აკაკი ფალავას დადგმები რუსთველის თეატრში იქცევა განსაკუთრებით ყურადღების არსებული თეატრის მრავალ დაბრკოლებათა მიუხედავად ამ დადგმებში სჩანს რეჟისორის მკონდნი ხელი და დისციპლინა, რაც ასე საჭიროა ჩვენი სცენისათვის.

ქართული საზოგადოება აუცილებლად დააფასებს აკაკი ფალავას მუშაობას და პატივს და მადლობას მიუძღვნის მას, როგორც ქართული თეატრის უერთგულეს მუშაკსა და მოღვაწეს.

ბია, მაგრამ თუ ხელისუფლებამ ამ თავითვე არ იზარუნა გლეხის ეკონომიურად აღორძინებაზე, ცხადია ეს მეტად მნიშვნელოვანი საკითხი ვერ ამოიწურება ისე, როგორც ამას მოითხოვს გლეხის ინტერესები. დამაკმაყოფილებელია ამ მხრივ სოფლის მშრომელი მასლების მდგომარეობა? არა. რამდენად მაღლა დგას ქალაქი კულტურულ ცხოვრებით, იმდენად სიძნელეში ჩაუვარდა სოფელი. რა არის ამის მიზეზი. მთავარია გლეხის უქონლობა, სასოფლო სამეურნეო იარაღების სიმცირე და სოფლად ინტელიგენტურ ძალების არ ყოფილა.

ბევრი მტკიცება არ უნდა იმას, რომ ყოველი სოფელი დიდ გაჭირვებას განიცდის ტრანსპორტის გამო. ცენტრიდან პერიფერიებში კულტურის გასაფანტავად საჭიროა გზების გაყვანა და მიმოსვლის გაზრდა. ამ მხრივ კი სოფელი ძალიან მოიკოპლებს. ისიც უდავოა, რომ სოფლის გლეხი მოკლებულია საშუალებას დაამუშაოს მიწა სასოფლო სამეურნეო იარაღების დახმარებით.

გრიშაშვილს ეს აზრი სგავდასხვა სახით გამოთქმული აქვს თავის ძველ ლექსებშიც (იხ. II ტ. გვ. 101 და 138.) და თუ ანატომიურ სისწორეს დავიცავთ სისხლი მხოლოდ მიღებულ მოგზაურობს და მეცნიერებამ იქამდეც მიასწავა, რომ შესაძლებელი ხდება ერთი აღმართის სისხლი მეორე აღმართის სისხლის მიღებში გადაიღვაროს. (გაიხსენეთ მომღერალი ვი-ალტევი და მისი მეუღლე.) რაც შეეხება მის პოეტურ ფორმებში ასახვას ასეთი გამოთქმა ბაირონ-საც აქვს თავის „ჩაილდ-ჰაროლდში“ და თუ გავლენას ვიკლავთ სხეულში—მასში ბაირონი (რომელიც ცოტათი მაღლა უნდა იდგეს მქედლიშვილზე!)—უფრო მეტ შთაბეჭდილებას დასტოვებდა.

მაგრამ მქედლიშვილს—როგორც ყველა ზაფარიან ქალწულს—უყვარს რომ მისი ლექსები შერით დაიჭიროს და თავის „დაცინებულ მოთხოვნებში“ განზრახ შეცდომას შეიყვანოს ქართული მეოთხეული. ეს პირველი არ არის მის მხრივ. შედარება აზრის გამოთქმას ხელს უწყობს, მაგრამ საშუალოდ კი არ გამოდგება. და ჩვენ რომ მქედლიშვილი გულრიფშად ვიყოთ მაშინ ჩვენ ერთგვარ პარალელს გავატარებდით მისსა და ძველ პოეტთა ლექსებს შორის და, აი, ბევრ ასეთ ნაცნობ ადგილებსაც შევხვდებოდით:

ი. მქედლიშვილი სწერს: „ფიქრმა და დარდმა დამაძაბუნა ცხოვრებამ თავში ჩამიკაჟუნა“ (იხ. მქ. წიგნი გვ. 59).

რ. ერისთავი სწერს: „ფიქრმა და დარდმა დამაძაბუნა კისერში მაგრად ჩამიკაჟუნა“ (იხ. რ. ერ. თხზ. გვ. 42).

მკითხველს ალბათ არა სჯერა ასეთი მსგავსება. მაგრამ ჩვენი საბუთები ხომ ზეპირი არ არის? წიგნები დაბეჭდილია. აღნიშნულია კაბადონები და სხვ. მხოლოდ ერისთავის და მქედლიშვილის გამოთქმებში განსხვავება ის არის, რომ ერთ პოეტს ცხოვრება „კისერში“ უკაჟუნებს, ხოლო მეორეს—„თავში“.

ილია ჭავჭავაძე თავის პოეტს ათქმევინებს: „მიტომ არ ვმერო, რომ ვიმღერო“ (იხ. ილიას თხზ. გვ. 62).

ი. მქედლიშვილი თავის თავს აწერინებს: „მაგრამ რომ ვწერ, მიტომ არ ვწერ“ (იხ. მქ. წიგნი გვ. 8).

5. ბარათაშვილი სწერს: „მაგრამ რას არაგებს კაცსა დიდება თუ მოაკლდება თავისუფლება“!

ეს გარემოება ხელს უშლის გლეხის ეკონომიურად აღორძინების საქმეს.

რაც შეეხება სოფლად ინტელიგენტურ ძალების ნაკლებობას, ესეც საგონებრივად უნდა ჩაიკონკრულოს, მაგრამ თუ ცენტრსა და პერიფერიას მიმოვხედავთ, გლეხის და ტრანსპორტის „საქონლი“ მოწოდება ისე, როგორც ეს საჭიროა ინტელიგენტური ძალებით ცოტათი თუ ბევრად ქალაქიდან სოფლისაკენ დაიძვრის და გლეხის გათვითცნობიერების საქმეში თავის წვლილს შეიტანს.

ზემოაღნიშნული სრულებით არ უარყოფს მზრუნველობას (შეფობას), რომელსაც, ამ ეამად, ფართე ხასიათი ეძლევა, სასურველია ამ მასთან მიზან შეწონილი, რომ ქალაქის რომელიმე დაწესებულებამ, მუშებისა და გლეხების დახმარების მიზნით, მზრუნველობა მიიღოს ამა თუ იმ სოფლის გლეხებზე. მაგრამ, აქვე აღვნიშნავ, რომ თუ გლეხის საკითხი არ მოგვარდა სათანადოდ, მზრუნველობის სხივები მართკუთხედის ახლო მახლობლად სოფლებს თუ მოხვდება და განაპირა სოფლები ისევე იმ მდგომარეობაში დარჩება, როგორც იყო წინათ.

აგრეთვე საჭიროა შეფობის საკითხის მოგვარებასთან ერთად სოფლის მესვეურები, აღმასკომების სახით, მეტს ინიციატორობას უნდა იჩენდნენ სოფლის მტკივნეულ საკითხების სათანადოდ მოგვარებისა და მოწესრიგებისათვის. აღმასკომები, ადგილობრივი ძალების დახმარებით, უნდა შეუდგნენ პრაქტიკულად ყოველ საკითხის განხილვას, როგორც არის გლეხის, ფოსტის და საერთოდ ტრანსპორტის მოწესრიგება. რადგან უამისოდ გლეხის გათვითცნობიერების საქმეს ვერ ჩაუყვრით მაგარ საძირკვეს და გლეხს ვერ დაუახლოვებთ ქალაქის მუშას. ცენტრის მაგის ცემა უცნობი იქნება პერიფერიებისათვის და ამ უკანასკნელის გულის ტკივილი უცხო იქნება პირველისათვის.

პრაქტიკული ნაბიჯებით სოფლისაკენ, აი, მორიგი ამოცანა და ვიმედოვნებ პრაქტიკის მოყვარული საბჭოთა ხელისუფლება სასურველად მოაგვარებს წამოჭრილ საკითხს, რევოლუციის მძლავრი რევოლუციის გლეხობის, სოფლის მშრომელი მასლების ინტერესების გულისათვის.

მეტი ყურადღება სოფლის მისი ტკივილების დასაყუბრად. მეტი პრაქტიკული ნაბიჯები სოფლისაკენ და ქალაქის სოფელზე შეფობის. შეფობის საკითხს ფართე ხასიათი უნდა მიეცეს, რომ მუშის და გლეხის სულის კვეთება ერთად შედუღდეს რევოლუციის რიგების გასასაყდევებლად და გასამარტვლად.

ა. სირაძე.

პარტიკული

— დღეს, მაისის 27-ს, დილის 11 საათზე ცენტრალურ ბიუროში დაიწყო ახალგაზრდათა ცენტრალურ კომიტეტის არაფორმალური სხდომა. ამხანაგებს ევალებათ დასწრება აუცილებლად.

პასუხისმგებელი მდივანი.

(იხ. ნ. ბ. თხზ. გვ. 84).
ი. მქედლიშვილი ამ აზრს ასე ამბობს: „მაგრამ აღარ ვმღერ... არა იმეროს თავისუფლება ვისაც მოაკლდეს“ (იხ. მქ. წიგნი გვ. 5).

გ. ერისთავი ლერმონტოვის ლექსს ასე სთარგნის: „თუ შევიყვარო, ვინ შევიყვარო ვის მივეც ხელი“. და სხვ. (იხ. გ. ერ. თხზ. გვ. 66).

ი. მქედლიშვილი ამ თარგმანს ასე სთარგნის: „ვინ შევიყვარო... ვის მივეც ხელი“ და სხვ. (იხ. მქ. წიგნი გვ. 34).

დასასრულ ჩვენი ავტორი თავის ერთ ლექსში ძველ პოეტებს ეუბნება:

„დიდნი პოეტნი თქვენ საფლავთან მოველი კრძალებით“

რასაკვირველია საქმეებია ძველ საფლავებთან კრძალებით მისვლა მაგრამ ეს „კრძალება“ მთ ნაწერისადმი რომ გამოვიჩინო უფრო უკეთესი იქნებოდა. კნარი! ჩვენ აქ განზრახ ძველი პოეტების პოეზიის გაგებაზე. და ვინაიდან ი. მქედლიშვილის აზრით „სათაურებზე ლაპარაკი ბავშვობაა“, ჩვენც ხათრი შევწინებთ და ვილაპარაკებთ მხოლოდ სტრიქონების გადასხმა-გადმოსხმაზე. ჩვენ არ შეგვხებია ვართ მქედლიშვილის რითმის, რომელიც მთელ წიგნში ვერ მოვიძიებთ. ჩვენ არ შეგვხებიათ მის სტილს, რომელიც კრიტიკის გარეშე სდგას, ჩვენ არ შეგვხებიათ მისი ლექსის აღნაგობას, რომელიც სხვა პოეტთა წამბეჭდვით სისწორით აქვს დატყული, რაც შედგება წერილისთვის უსათუოდ აღსანიშნავი იქნება.

და აი ასეთი პოეტი, რომელიც სხვათა პოეზიის ნამცეცხებით იკვებება, და აი ასეთი აღმართი, რომელსაც საკუთარი სისუფლეც კი არა აქვს, გამოდის და თავის მოუხატლავ აზრებს სხვებს ახვევს თავზე.

ეს წერილი თუ დაიწერა, დაიწერა არა იმიტომ, რომ ღირდეს ამგვარ საგნებზე „სიტყვის გაგრძელება“, არამედ—დეე ყველამ გაიგოს და იგრძნოს: რომ „კალამი ნიჩაბი არ არის და ვაზეთი კი—დეე სამალაყო ასპარეზი“.

მართა შუამდინარელი.

ქალაქი და სოფელი

დიდი ხანია რაც ადგილობრივი პრესა სათანადო ყურადღებით ეპყრობა სოფლისა და ქალაქის კულტურულ დახმარების საკითხს. ცოტა დრო არის მას აქეთ, რაც მმართველი წრეების გულის უფრო გლეხების, სოფლის მშრომელ მასების გათვითცნობიერებისაკენ არის მიქცეული და ამ გზაში პრაქტიკული ნაბიჯებიც იღებდა, რაც ცხად სასიხარულო მოვლენად უნდა ჩაითვალოს.

უდავო დებულებაა რომ ქალაქი და სოფელი, სხვა და მუშა კულტურულად ძალიან დაშორებულნი არიან ერთმანეთს.

ამის მიზეზი თვით გლეხისა და ქალაქის მუცხოვრების პირობებშია ჩაბნეული, რაც უფრო უნდა იქნეს გადამსწრელი თვით მათი ინტერესებისათვის. ცხადია, რომ ვინც კულტურის გლეხის ახლოსაა ის სულიერად მაღლა დგას იმა ვინც ცენტრს დაცილებულია. ამ მხრივ კარგ

ილია ავსთრის საუბარებზე

როცა კვირის „ტრიბუნაში“ (№ 474) წავიხივე ი. მქედლიშვილის „წერილი რედაქციის მიმართ“,—გამბნენდა მისივე ლექსის შემდეგი სტრიქონები:

„და თეატრიდან ხალხს წაუყიფა
თავის ლექსებზე ქების ლექცია!“

აქ განსხვავება იმაშია, რომ როცა კრიტიკა წიგნს ი. მქედლიშვილის წიგნზე, იგი ამ შემთხვევაში („თეატრიდან“ კი არა) „ტრიბუნაში“ ხმა-ლა აუწყებს საზოგადოებას: ჯერ კიდევ ცოცხლოვარ და არ მომკვდარარო!

ერთი მსახიობი იყო, რომელსაც ძლიერ ენა-ფრთხილ თავისი გვარის გაზეთში ამოკითხვა. რე-ჟისერი კი სდუმდა. ერთხელ გულნატკენმა მსა-მხანმა წამოიძახა: „მეტი გზა არ არის უნდა ტრამ-პევე ჩავვარდეთ!“

ხოლო დღის ჩვენს ლიტერატურაშიც მოდით გვიდასკოთარ თავზე კრიტიკულ წერილებისა. არა! ჩვენ ამ თავზედობას მქედლიშვილს ვერ შევხებთ, მაგრამ იგი მაინც ცდილობს პოეტურ სტილზე, იზრუნოს და ხანდახან კურობულის სტილზე დასწეროს თავის კურობულის წიგნზე და სათანადო ცოდვილი კაცი კი ასეთი „კრიტიკის“ ყველად მხოლოდ ავტორის შარკს კითხულობს.

ი. მქედლიშვილს, ვიდრე იგი გაგიტყდებოდა, უნებოდა. ვიცნობდი როგორც საეკო ნიჭის პატ-რის და ზოგჯერ კი სოფლის კორესპონდენტებისა ვამოწმებ.

ი. მქედლიშვილი ამ ათეული წლის განმავ-ბაში ვერც წინ წავიდა და—საკვირველია—რომ მ უკან დაწეულია. ვინ იცის შეიძლება ეს იყოს მისი ღირსება.

მე კი ყოველთვის როცა მომიხდებოდა ქარ-ულ პოეზიაზე ლაპარაკი, ი. მქედლიშვილს თავის ლექსს მოვხსენებდი: იგი ჩვენს პოეზიაში თუ თვალსაჩინო არა! ერთი უკანასკნელთაგანი იქნა არის და მიუხედავად მისი გამორჩეულ-ობისა, ცდილობდა პოეტის შემოქმედებაში პოეზია კარგი ადგილებზე, როგორც თხილს გულს მოაქვს ისე მეც პოეტის სიტყვას უკველ-ის ვინაჟუტებ და მინდა რომ ჩემს კალმის წვერ-ით მხოლოდ და მხოლოდ პოეტის კარგი მხარეები დავხატო.

ჩემი კალამი ამ შემთხვევაში პატარა გამოდგა. მქედლიშვილის „სიკარგე“ ვერ მიღო. მტყუბნა ამ პოეტს „რალა“ ვერ მოუწევს.

საბავშვო ოპერა

გ. დავითაშვილის ბენეფიცი. სამშაბათს, მაისის 22-ს, რუსთაველის თეატრში გაიმართა ბენეფიცი ქართული სცენის ნიჭიერი მსახიობის გ. დავითაშვილისა. ამ საღამოს გ. დავითაშვილი პირველად გამოდიოდა ჰამლეტის როლში. ცოტა არ იყოს, საზოგადოება შიშს გრძნობდა, მაგრამ ჩვენ დასახილველად და მსახიობის სასახლოდ შიში არ გამართლდა: არტისტი გამარჯვებული გამოვიდა, მან დასძლია ეს მიმე როლი. მან დიდის დავითაშვიტით და ემოციით გადმოგვცა დანიის პრინცის შინაგანი სულიერი ბრძოლა და გაცდანი, მისი ტანჯვა, სწან, მსახიობს ბევრი უმუშავნია ამ პიროვნების შესწავლა-გაგებაზე. ყველა ამას ხელს უწყობდა მსახიობის კარგი გარეგნობა. სახე, ლამაზი პლასტიკობა, გრძნობი შეხამებული კოსტიუმი და რაც პირველია, ჰამლეტის ბუნებისთვის ლირიზმით აღსავსე მგზნებარე ხმა. შორსა ვართ იმ აზრისაგან, თითქმის დავითაშვილის ჰამლეტი ამ ხანად სრულიად დამთავრებული იყოს, მაგრამ თამაშად ვიტყვით, რომ ლაღო მესხიშვილის შემდეგ ქართულ სცენას არ უნახავს ასეთი დამამაყფლებელი შესრულება ჰამლეტისა და სრულიად დარწმუნებული ვართ, რომ შემდეგ, როდესაც ახალგაზრდა მსახიობი საცხებით შესწავლის და დაიმუშავებს ამ ამოცანას—პიროვნებას, მაშინ შესძლებს მთლიანი ჰამლეტის მოცემას. ამის თავმდეობა არის მისი ნიჭი და დაუღალავი მეცადინეობა. ქართველმა საზოგადოებამ სამშაბათს თეატრში ნახა ქართული სცენის კულტურული ძალა გ. დავითაშვილის სახით. საზოგადოებამ აღფრთოვანებული ოვაციები გაუშვიათ გსახიობს, აუარებელი ყვავილები და საჩუქრები მიართვეს. თეატრში ხალხის ტევა არ იყო. კარგები იყვნენ, თავიანთ როლებში ა. იმედაშვილი—აქტიორი, რომელმაც დიდი გრძნობით და არტისტიული ნიჭით წაიკითხა. მოწოდებები: „მძინვარე პაროს“ პ. კორნელო—პოლონიუსის როლში და მამის აზრდის შესრულებელი ლ. დანარჩენი მოისუსტებდნენ დადგმა მოხერხებულ და ახალი იყო, მაგრამ ჰქონდა ნაკლიც. მიუღებელია ასეთი სასაფლაო. ეს სცენა ტრადიციის საინტერესო სცენაა და ამ გვარმა დადგამა მსახიობის თამაშს ზიანი მიაყენა, სამგლოვიარო პროცესია მეტად ლატაკი იყო. ეს მოქმედება ბევრჯერ გვიანხავს უკეთესად დადგმული. კარგი იყო დადგმის მხრივ პირველ მოქმედების ორი სურათი მამის აზრდითან. სუსტი იყო „სცენა სცენაზე“. ასეთი მიზანსწრაფობა ჰამლეტისათვის მიუღებელია: მას ამ გვარი სიხლე არაფერს მატებს.

სახელმწიფო ოპერა. ხუთშაბათს, მაისის 31-ს სახელმწიფო ოპერაში სეზონის დასასრულად იმართება ალ. წუწუნავის საღამო. ეს საღამო გამოსართობარი იქნება არტისტებისათვის, მდიდის სხვა და სხვა ოპერების საუკეთესო მოქმედებები. მონაწილეობას იღებს მთელი დასი. სხვათა შორის ამ საღამოს გადაცემულ ექნებათ ოქროს ნიშნები გულზე სატარებლად დამსახურებულ არტისტს ვასო აბაშიძეს და მუსიკოსს ია კარგარეთელს.

წირილი რედაქციის მიმართ. ამხანაგო რედაქტორო! გთხოვთ თქვენს პატრიოტულ გაზეთში გამოაცხადოთ შემდეგი: 1921 წლამდე მე ვიყავი წევრი სოც.-დემ. სარეგ. პარტიისა და უკანასკნელი 10 წლის განმავლობაში ვითვლებოდი გაზ. „სახალხო ფურცელ-გაზეთისა“ მუდმივ თანამშრომლად. გადატრიალების შემდეგ, როდესაც ამ პარტიაში მოხდა უთანხმოება და გამოვხ, მე ვამჯობინე დრ. უპარტიოდ დარჩენა და

არც ერთ პარტიაში აღარ მიმუშავია, თუმცა თანვეგრძნობი მემაჩვენებ სოც.-დემ. სარეგულირებელ პარტიას. დღეს, ვინაიდან დარწმუნებული ვარ, ცხებე პარტია აღდგა უფრო სწორი ვხს, ვერც ამ პარტიაში და დამ. ცუდმა თანამშრომლობა პარტიის ორგანოში.

ლაღო ბზენელი (ნაცვლიშვილი)
რედაქტორი—სარედაქციო კოლეგია.
გამომცემელი—მთავარი კომიტეტი.

გაზეთი
„თბილისი“
კანტორისაგან
ივნისის 1-დან „ტრიბუნა“
ელირება:
თვეურად 1000,000 მ.
ცალკე ნომერი 40,000

ტფილისის აღმასკომის
სააღმოსაშრომლო განყოფ.
აძღვეს იჯარით 1923 წლ. ხილის მოსავალს რიცხვით 1440 სააღმოსაშრომლო ხეებს: (ბალი, ალუბალი, ატამი, ჭერამი, ქლიავი, ალუჩა, მსხალი, ნუში, ლეღვი, კომში, კაკალი და სხვა), ყოფილ მანთაშევის მამულში. მდებარე ვარანცოვის ქუჩაზე № 125.
პირობების გაგება შეიძლება განყოფ. კანცელარიაში აღმასკომის შენობა, ოთახი № 32, მამულში კი მამულების გამგესთან, საჯარო ვაჭრობა დანიშნულია კვირას, 27 მაისს, 10 საათზე მამულში.
3-2
სააღმოსაშრომლო განყოფილება.

ა. კ. ფინსსკოვის რეგულაციური საქართველოში
აქედან საზოგადოებრივი ცნობად, რომ ის ზიანი, რომელიც ჩამოთვლილი არიან ქვემოთ მოყვანილ განაწილებით, მოქმედებს საზოგადოებრივი ცნობის სასარგებლოდ და 1923 წლის პირველ ნახევარშიათვის.

ზანაფერის მუხლები	ხარისხი სასარგებლო მოქმედებისა	აღწერა პირადი სასარგებლო საქმიანობისა, რომლებიც იხიან სასარგებლო გადასახადს.
1	I	ის პირნი, რომლებიც ეწევიან ხელობას ან წარმოებას საზოგადო სასარგებლო აღილებზე (ქუჩებზე, მოედნებზე, ბაზრებზე და ბაღებში), აგრეთვე მონტიორები და სხვანი, მოძრავე მრეწველნი, რომელნიც მხარობენ სხვა და სხვა იარაღებს—მაგალითად: დანების გამლესავნი, შუშების ჩამსმელნი და სხვ...
2	I	ის პირნი, რომელნიც ასრულებენ სავაჭრო წარმოებებში არა უმაღლეს მე-III ხარისხისა და სამრეწველოებში არა უმაღლეს V ხარისხისა და აგრეთვე ამავე დაწესებულებათა კანტორების მოსამსახურეთა მოვალეობას მაგ.: ნოქარნი, მონაგარიშენი, კანტორაშიკები, გამყიდველნი, ტახელშიკები, ტენიკოსები და სხვ... გარდა ვადამწერებისა მეზანქანეთა დამტარებლებისა, ყუთებში ჩამწყოებისა, მზიდველებისა, დამლაგებლებისა, დარაჯებისა, მუშებისა და სხვ... რომელნიც ასრულებენ წმინდა მექანიკურ სამუშაოს.
3	II	ის პირნი, რომელნიც ასრულებენ მეორე მუხლში აღნიშნულ მოსამსახურეთა თანამდებობას, დანარჩენ უმაღლეს ხარისხების სავაჭრო და სამრეწველო დაწესებულებებში და რომელნიც მსახურობენ იმავე დაწესებულებათა კონტორებში.
4	III	ის პირნი, რომელნიც განაგებენ სავაჭრო დაწესებულებებს არა უმაღლეს მე-3 ხარისხისა და სამრეწველო დაწესებულებებს არა უმაღლეს მე-5 ხარისხისა და სამრეწველოების განყოფილებებს უმაღლესი ხარისხისა (გარდა პატრონისა ან ერთი რომელიმე თანამეპატრონისა).
5	IV	ის პირნი, რომლებიც განაგებენ უმაღლესი (იხ. მ. 4). ხარისხის საწარმოო დარგების გამგეების და აგრეთვე ისინი, რომელნიც ასრულებენ ამავე დაწესებულებებში გამგის თანამეწვეების, მთავარი ბუღალტერის, კონტროლიორის, ინჟინერების, უფროსი ტენიკოსების, მუდმივი იურისკონსულტების, კონსულტანტების და სხვ. უმაღლესი მოსამსახურეთა მოვალეობას, გარდა პატრონისა და ან-და მოზიარებებისა.
6	IV	პირველი საფეხურების კოოპერატივების და აგრეთვე არტელების გამგეების წევრნი და გამგენი, რომელნიც იღებენ ჯამაგირს.
7	V	ის პირნი, რომელნიც შედიან გამგეობაში და საბჭოებში, და აგრეთვე დირექტორები, გამწვანებებელნი და რეგულაციური კოოპერატივების კავშირებში, ტრესტებში და სინდიკატებში, სააკციონერო საზოგადოებებში, საპაიო ამხანაგობებში, საურთიერო საკრედიტო საზოგადოებებში და ბანკებში.
8	III	ის პირნი, რომლებიც პირადად ასრულებენ დაკვეთის და დაავლების სახით სამუშაოს, რომელიც თხოულობს სპეციალურ ცოდნას და მოწესრიგებას, როგორც არიან მაგალითად: კბილის ტენიკოსები, მხაზანი, გემის შემდგენელნი და სხვ.
9	V	სხვა და სხვა შუამავალი: აგენტები, კომისიონერები, ექსპედიტორები, ბირჟის მაკლერები და სხვანი, რომელთაც არ ყავთ მოსამსახურე და არა აქვთ კანტორა, და აგრეთვე ინსპექტორები და აგენტები კერძო საკრედიტო და დამზღვევ დაწესებულებისა და მოსიარულე ნოქრები, რომელნიც ვაჭრობენ ნიშნების მიხედვით.
10	IV	ის პირნი, რომელნიც ეწევიან ხელობის სახით რაიმე თავისუფალ პროფესიას: ა) ექიმები, კბილის ექიმები, ბეთილები, ხუროთ მოძღვარნი, ინჟინერები და უფლების დამცველთა კოლეგიის წევრები. ბ) ბეზა-ქალები, მასაჟის გამკეთებელნი, მსახიობნი და მემუსიკენი.

სახალხო სახლის 30 წლის იუბილე. ქართული სახალხო დრამის არსებობის 30 წ. გამართულ კომიტეტის სამხატვრო კომისიამ 10 ივნისისათვის უკვე შეიმუშავა პროგრამა, დაიდგება, ნაწვევები, შემდეგი პიესებიდან 1. ერთი მოქმედება იმ პიესისა, რომელიც სულ პირველად იქმნა ნათამაშვეი. 30 წ. წინეთ სახალხო დრამის სცენის მოყვარულთაგან. 2. მსხვერპლი. 1. მოქმედება 3. ერთი მოქმედება წლებადღეს სეზონის რომელიმე პიესიდან, შემდეგ ამისა დაიდგება აპოთოზი.

საიუბილეო კომიტეტს დაუთმო ფოტოგრაფიული აპარატი განათლების კომ. კინო-სექციამ, რომლითაც გადაღებული იქნება სურათები დასის შემადგენლობისა, გამგეობისა, სახალხო სახლისა, და ავტოლის აუდიტორიისა. ი. იმედაშვილმა კომიტეტს დაუთმო კლიშები სურათებისათვის სახალხო სახლის მოღვაწეთა, რომელიც კი მას მოეპოება. სარედაქციო კოლეგია უკვე შეუდგა საიუბილეო კრებულის მასალების განხილვას. ამასთანავე კომისიამ დაადგინა, რომ საქართველოს ყველა დაბა ქალაქებში დაარსდეს იუბილეს დამხმარე კომისიები.

ქართველ მსახიობთა ყრილობა დანიშნულია ტფილისში ივნისის 11-ს. რუსთაველის თეატრში.

აკიკი ფაღავას ბენეფიცი. დღეს რუსთაველის თეატრში ქართულ აკადემიურ დასის ნიჭიერ რეჟისორის და გამგის აკ. ფაღავას სპენენვისოდ იდგება შექსპირის პიესა „ჰამლეტი“.

საბავშვო ოპერა. შალვა თაქთაქიშვილმა დასწერა საბავშვო ახალი ოპერა „ყვავილთა შორის“.

სახელმწიფო ოპერა. დღეს სახელმწიფო საოპერო თეატრში მიდის ბიზნის ოპერა „ქარიშხალი“.

საბავშვო დილა. დღეს მე-22 შრომის სკოლაში გაიმართება დილა საკონცერტო განყოფილებებით. დასაწყისი დღის 12 საათზე.

რეგულირების პიესა „არსენ ჯორჯიაშვილი“. დავალა სპეციალურ კომისიას პიესა „არსენ ჯორჯიაშვილის“ გადამუშავება და ახალი მასალებით შესწორება.

ნაქალაქების თეატრი. განათლების კომისიარიატის დადგენილებით ყოველ პარასკეობით ნაქალაქების თეატრში აკადემიურ დასის მიერ გაიმართება უფასო წარმოდგენები მუშებისათვის.